

[Klim Behnke]

Fremskridtspartiet har stemt imod noget, har resten af Folketinget valgt at stemme for og nærmest hånet Fremskridtspartiet for, at vi ikke kunne se, at det, der skete, var det rigtige. Når der så var gået nogen tid, viste det sig desværre ofte, at Fremskridtspartiet fik ret.

Nøjagtig det samme er tilfældet med Færøspørgsmålet. Da vi i oktober behandlede sagen om de 500 mio. kr., var der ikke grænser for, med hvilken begejstring og entusiasme der blev talt også fra Socialdemokratiets side om, at man nu måtte hjælpe det færøske samfund. Vi forudså i Fremskridtspartiet, at det ikke var nok, og at det ville gå yderligere galt på Færøerne, men vi blev nærmest hånet og skoset for, at vi havde den holdning. Vi fik desværre ret.

En af grundene til, at vi fik ret, er, at årsagen til problemerne på Færøerne stadig væk eksisterer. Årsagen er, at de politikere og den top af den færøske samfundskransekage, som har hovedansvaret for problemernes opståen, er de samme mennesker, som i oktober blev sat til at forvalte de 500 mio. kr., og det er de samme mennesker, som nu skal til at forvalte de nye 350 mio. Så længe disse mennesker, der har ansvaret for problemernes opståen, ikke er i stand til enten at forlade deres poster i erkendelse af, at de har misforvaltet det færøske samfund, eller at ændre kursen totalt, vil det fortsat være sådan, at de penge, vi sender derop, mønt for mønt vil blive plumpet direkte ud i Atlanterhavet.

Vi har i betænkningensbidraget dokumenteret denne kraftige påstand bl.a. med sagen om Atlantic Airways. Efter at Folketinget i oktober måned havde givet Færøerne denne økonomiske håndsrækning, hvad skete der da? Der skete det, at de færøske politikere fortsatte med at pumpe millioner af kroner i det fallerede Atlantic Airways, fordi den færøske stolthed krævede, at man havde et luftfartsselskab. På trods af at man kun er en 47.000-48.000 mennesker deroppe, skal man selvfølgelig have sit eget luftfartsselskab.

Den slags eksempler – også med de mange anlægsprojekter på Færøerne – dokumenterer, at det endnu ikke er gået op for politikerne og toppen af kransekagen på Færøerne, hvor alvorlig situationen er. Man fortsætter med med høj cigarføring at rejse videre på første klasse og vil ikke erkende, hvor alvorlige problemerne er, og så længe det er tilfældet, sender vi

gode penge efter dårlige penge. Derfor kommer vi også i slutningen af vores betænkningensbidrag med den kedelige forudsigelse, at det ikke er sidste gang, Folketinget kommer til at behandle ekspresansøgninger fra Færøerne om økonomisk hjælp. Der kommer endnu flere ansøgninger – desværre gør der det – fordi årsagen til problemerne fortsat findes.

Også ved behandlingen af dette forslag har man – senest her fra fru Sonja Mikkelsens side – fået det til at lyde, som om Fremskridtspartiet skulle have en særlig lyst til at genere det færøske folk. Det har vi ikke. Vi er dybt bekymrede og har ondt af det færøske folk, fordi det færøske folk lever med politikere og topfolk, som forvalter det færøske samfund og økonomien deroppe så dårligt, som tilfældet er.

Vi har ondt af de mennesker, og derfor forsøger vi at hjælpe dem bl.a. med krav om, at der skal indføres lovregler på Færøerne, som svarer til de danske regler. Det gælder f.eks. på ministeransvarlighedsområdet. Det er blevet bortforklaret med, at man har et særligt kollegialt styre på Færøerne, hvor man ikke kan have en sådan ministeransvarlighedslov. Jamen så må man ændre det, så den enkelte minister på Færøerne kan stilles til ansvar for de fejltrin, vedkommende har begået.

Vi har argumenteret for, at der på Færøerne skulle være en lov om offentlighed i forvaltningens svarende til den danske. Det har vi også fået at vide at der sandelig ikke var behov for. Og med hensyn til de forskellige erhvervslovgivninger er det sådan, at man nok vil sætte dem i kraft ved kongelig resolution, men først efter at de er blevet tilpasset de særlige færøske forhold. Hvordan bliver den tilpasning? Det er der ingen af os der har fået svar på endnu.

Så længe man fra dansk side med bind for øjnene foretager disse ting, har vi ingen som helst tro på, at det skal lykkes. Vi vil igen fra denne talerstol og andre steder komme til at skulle diskutere forholdene på Færøerne, og næste gang er det måske 200 eller 500 mio. kr. yderligere, der skal tilføres det færøske samfund. Det mener vi er urimeligt. Vi mener især, det er urimeligt, at pengene kommer fra de danske skatteydere. Det er jo de danske skatteydere, der hæfter for dette her, de samme danske skatteydere, som har mange økonomiske problemer.